

عنوان مقاله:

سیرتکاملی رویکردهای مدیریت بحران ازکاهش آسیب پذیری به افزایش تاب آوری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مدیریت بحران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیرحسن یزدان نیاز - کارشناسان ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای

زینب سادات مطهری

خلاصه مقاله:

درگذشته تمایل غالب درواکنش به تهدیداتی که ازجنس زلزله ارایه راه حلهای مهندسی بوده ست درحالیکه روی دیگر مساله شرایطی استکه بحران را به وجود می آورد یعنی مفهوم جامع آسیب پذیری سراسری Global Vulnerability که حوزه هایی فراتر از بخش فیزیکی را دربرمیگیرد برخلاف تهدیدات آسیب پذیری سراسری شرایطی استکه ساخته می شود تجمع می یابد و درطول زمان باقی می ماند و کاملاً به جنبه های اجتماعی و سطح توسعه یافتگی جوامع مرتبط است از دهه 1980 و بخصوص 1990 محققان علوماجتماعی به نقد رویکرد علوم طبیعی درمورد بلایای طبیعی پرداختند به طور کلی طبق نگرش این دسته از محققان آسیب پذیری یک خصوصیت اجتماعی نیز دارد و فقط به خسارت های فیزیکی و جمعیتی محدود نمی شود از این منظر بلا وقتی اتفاق می افتد که خسارت های آن ازظرفیت جامعه برای مقابله تطبیق و با برگشت به حالت طبیعی ناشی از اثرات سانحه تجاوز ناید به عبارتی کلی تر آسیب پذیری عبارتست از قابلیت خسارت پذیری و همچنین ضرری که سیستم به علت فشارهای ناشی از تغییر محیطی و اجتماعی متحمل می شود.

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری، تاب آوری، سوانح، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167144>

